

lers, syntes vi, have været en smuk Fjer i Hatten for danske Rigsdagsmænd; men da der nu ikke er nogen Stemning for den, vil Flertallet ikke søge at paatvinge dem denne smukke Prydelse. — Der er saa kun tilbage Paragraffen om Mælketænderne. Der stod jo her ved anden Behandling særlig Strid om denne Sag. Den drejede sig særlig om, hvorvidt det skulde være nødvendigt at tilkalde en Dyr-læge, naar en Mælketand skulde fjernes. Paragraffen har nu af Flertal og Mindretal faaet en Affattelse, som vi mener kan forsvares.

De øvrige Ændringsforslag behøver jeg ikke at komme ind paa, da de kun er af redaktionel Art, og min Opgave er da den paa Udvalgets Vegne — med Undtagelse af et enkelt Medlem — at anbefale de foreliggende Ændringsforslag og derefter særlig kraftigt at anbefale ærede Medlemmer at stemme for Loven som Helhed. Naar denne Lov saa bliver vedtaget her og vedtaget af Rigsdagen i det hele, vil vi faa en Dyreværnslov her i Landet, i hvis Hovedparagraf Dyrenes Ret til Beskyttelse er anerkendt og anerkendt af Hensyn til Dyrene selv og ikke, som i den hidtidige Lovgivning, ud fra Hensynet til Menneskene, for at Dyremishandling ikke skulde opføre eller forarge Menneskene. Dernæst vil vi faa en Lov med forskellige Detailbestemmelser, nemlig Forbud mod Kupering af Heste, en Bestemmelse angaaende Kastration, en Bestemmelse om Behandlingen af levende Fisk — en saadan Bestemmelse er efter vor Formening meget paakrævet —, en god Bestemmelse om Værn for syge Husdyr og Værn for tilskadekomne Dyr, endvidere Tilsagn om detaillerede, ministerielle Bestemmelser vedrørende Transport og Slagting af Dyr og vedrørende Dyrs Behandling i anden særlig Retning. Endvidere kan ifølge Loven Kommunalraadene sætte Beskyttelsesregler for Dyr ind i Politivedtægterne, og denne Bestemmelse er efter min Mening meget værd; derved opnaar vi at lægge et Arbejde for Omsorg for Dyrene i Befolkningens egen Haand. Naar vi da faar denne Lov, saa vil det være den første egentlige Lov om Dyrebeskyttelse her i Danmark, og det vil efter vor Formening være en god Begyndelse, et godt Grundlag at bygge videre paa, efterhaanden som der bliver Stemning derfor paa Rigsdagen, og efterhaanden som Trangen viser sig at være til Stede. Jeg vil gerne i denne Forbindelse minde om, at Kvinderne jo

nu ifølge den nye Grundlov faar Stemmeret, og de vil da sikkert ikke mindst kræve af Lovgiverne, at de sørger for at værne Dyrene. Men lad da allerede nu Mændene i den gamle Rigsdag vise, at vi er villige til at øve Retfærdighed og Barmhertighed ogsaa paa dette Omraade. Jeg tillader mig hermed at anbefale dette Lovforslag til det høje Tings kraftigste Vedtagelse.

Lillelund: Ved Sagens anden Behandling tillod jeg mig paa det største Mindretals Vegne at anbefale en Række Ændringer, og jeg gjorde det bl. a. med den Motivering, at det vilde lette Lovens Modtagelse i Befolkningen, hvis de forskellige Ændringsforslag, som vi foreslog, blev vedtaget. Jeg talte den Gang for døve Øren. Nu har det imidlertid i Udvalget vendt sig saaledes, at de, der den Gang var Flertal og foranledigede, at de Ændringer blev stemt ned, nu er enedes med os i Udvalget om at indføre, saa vidt jeg husker, alle de Ændringer, som vi den Gang fik forkastet paa en ganske enkelt nær. Jeg tror, at det er heldigt, at dette er sket, for skal der komme noget ud af Lovforslaget — og det er mit Ønske, at der skal komme noget ud deraf —, kan det kun ske, hvis det vedtages i den Skikkelse eller omtrent i den Skikkelse, hvori det foreligger. Saa faar vi en efter min Mening god og brugbar Lov, en Lov, der værner Dyr i det Omfang, hvori de maa og bør værnes, og en Lov, som ikke kan vække berettiget Modvillie, hverken paa Landet eller i Byerne. Det staar saaledes for mig, at Lovforslagets § 1 er det vigtigste og bedste ved hele Lovforslaget. I øvrigt er det muligt, at denne Bestemmelse kan blive Lov, selv om Lovforslaget ikke bliver vedtaget, da den samme Paragraf findes i det af Straffelovskommissionen udarbejdede Udkast til en ny Lov. Alligevel vil jeg anbefale, at Lovforslaget vedtages, da det jo er muligt, at Bestemmelsen hurtigere kan træde i Kraft.

I øvrigt skal jeg ikke gaa nærmere ind paa Enkeltheder. Hele Udvalget paa et enkelt Medlem nær er enedes om at udstemme de Ting, vi stredes om, saa der kun bliver tilbage de Ting, vi var enige om. Derfor kan jeg anbefale at stemme for Ændringsforslagene og for selve Lovforslaget, naar det er ændret, saaledes at det med nogen Vægt kan gaa herfra op til Landstinget. — Med Hensyn til Indholdet af § 2 var der Strid om, hvorvidt der skulde kræves en Dyrslæge til at er-